

Yalnızlığa Sevdalanma

– Deniz KESTİM · 03 Eylül 2012

İlk tanıştığımız günde;
Güneş nadasa bırakılmış toprağa ekiliyordu.
Yıldızlar ayın en parlak halinde
Gelin edasıyla birer- birer seriliyordu "
Yüreğime ördüm,
Rüzgâr toprağa, gece karanlığa âşıktı
Güneş denizin mavisine
Hanımeli bahara
Ben sana sevdalıydım.
Uzanıverdim yanına sessizden
Gözlerim pamuk düşlere kapandı.
Hoyrat fırtınalar eserdi delisinden
Sarıldığım meltemler deniz kadar sıcaktı.
Kıyamadığım yürek atışı, nadidem.
Buzdağları dayanmaz erir güneşte
Bende biter erirdim gözlerinde.
Ay ışığı saçlarında beyaz açardı,
Kangren gecelerde canıma
Kırpıkların deli umut saçardı.
Alıştım ey gülü baharım sensizliğe
Ararken seni sensizliğe âşık olmuşum
Yasladığım omuz sen değilmiş,
Sırtımdaki sıvazlanma hele hiç
Sen diye yaşamışım sevdayı boş yıllar
Yıkılmaz duvarım, engellerim.
Aşılmaz yollarda olmamışsın meğer.
Yaşadığım her anda yalnız,
Kara kışa çelme takmışım.
Yüreğine yaslanmamış,
Elini tutmamışım.
Beyaz güneşim sanıp aldanmış,
Ararken seni sokakta, parkta
Sallanan bir salıncak da,
Mehtap da, yakamozda
Sen diye sevdayı yaşamışım

Hep sensizliđi bulmuř,
Geç anladım hep yalnızmışım
Sen diye yalnızlığa sevdalanmışım.

DENİZCEEE

"